

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/74/2013
Identifikačné číslo spisu: 2311010538
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:2311010538.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 27. marca 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného J. J. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 25. júna 2013, sp. zn. 3To 129/2012, v spojení s rozsudkom Okresného súdu v Galante z 24. októbra 2012, sp. zn. 1T 135/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. J. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinený J. J. bol rozsudkom Okresného súdu v Galante z 24. októbra 2012, sp. zn. 1T 135/2011, uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

Za to I. stupňový súd obvinenému podľa § 172 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd uložil obžalovanému i trest prepadnutia vecí, s tým, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva Slovenská republika.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému uložil i ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Krajský súd v Trnave uznesením z 25. júna 2013, sp. zn. 3To 129/2012, na podklade odvolania obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol jeho odvolanie.

Dňa 4. novembra 2013 podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu na súde prvého stupňa dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, kde tento namieta uvedené rozhodnutia a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol obvinený v prvom rade tú skutočnosť, že súdmi zistený skutok nebol správne ustálený, pokiaľ ide o rozsah činu a následne došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu zisteného skutku, ďalej hodnotí vykonané dokazovanie, najmä vo vzťahu k ustáleniu hodnoty zaistenej drogy.

Obvinený tiež upozornil na tú skutočnosť, že tak súd ako i orgány činné v trestnom konaní nevykonali dôkazy za účelom náležitého zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností, čoho dôsledkom bolo podľa jeho názoru nesprávne právne posúdenie zisteného skutku, vychádzali iba z dôkazov, ktoré svedčili v jeho neprospech.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.), tak jeho naplnenie vidí obvinený v tom, že súdy akceptovali závery domovej prehliadky, ktorá bola vykonaná na základe nedostatočne odôvodneného príkazu.

Na záver dovolania obvinený žiada, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v spojení s napadnutým uznesením odvolacieho súdu a vec vráti okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dňa 11. novembra 2013 bolo na príslušný prvostupňový súd doručené i písomné vyjadrenie prokurátora krajskej prokuratúry k predmetnému dovolaniu, z ktorého obsahu je zrejmé, že tento sa s dôvodovou argumentáciou dovolateľa nestotožňuje.

Pokiaľ ide o skutkový stav veci, tak ako ho ustálil a zistil prvostupňový súd, ako aj odvolací súd, tak tento nevykazuje žiadne nedostatky takého charakteru, ktoré by dovoľovali spochybníť v tej nadväznosti prijaté právne závery súdov o vine obvineného, domová prehliadka bola vykonaná v súlade s Trestným poriadkom.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje preto podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Vec bola následne 18. decembra 2013 predložená tunajšiemu súdu na rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade nesprávne vyhodnotili výpovede svedkov a listinných dôkazov, že tieto závery ohľadom hodnoty zaistenej drogy nezodpovedali predstavám obvineného, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú z dovolacieho konania vylúčené, nakoľko správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Uvedené pritom rovnako platí tiež i pre odmietnutie vykonania obvineným navrhovaných dôkazov, ktorých vykonanie ani jeden z konajúcich súdov nepovažoval za potrebné z hľadiska náležitého zistenia skutkového stavu (v tomto smere viď i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené pod R 21/2010). Len s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, resp. odmietnutím vykonania navrhovaných dôkazov nemožno vyvodzovať žiadny dovolací dôvod.

Z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné, a že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštanície, teda aj pokiaľ ide o ustálený rozsah skutku. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Navyše uvedené námietky nezodpovedajú dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. najvyšší súd uvádza, že právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, zabezpečuje rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Zákon pre uplatnenie dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé porušenie práva na obhajobu).

Opätovne sa pritom v tejto súvislosti javí ako žiaduce poukázať na to, že to, aké dôkazy súdy vykonali, ako ich následne vyhodnotili a aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili je otázka skutkových zistení, ktorú dovolací súd v predmetnom konaní už nemá oprávnenie preskúmať a to aj vo vzťahu k tomu, akú hodnotu drogy súdy ustálili.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Záverly dovolacieho súdu možno použiť aj pri argumentácii o neexistencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorý mal spočívať v nezákonnom vykonaní domovej prehliadky, resp. chybe spočívajúcej v nedostatočne odôvodnenom príkaze na jej vykonanie.

Dovolací súd nezistil žiadne pochybenie pri vypracovaní príkazu na domovú prehliadku v dome svedkov.

Podnet na vykonanie domovej prehliadky (č. l. 124) je vypracovaný zákonným spôsobom a podrobne odôvodnený rovnako ako návrh prokurátora na vykonanie dom. prehliadky (č. l. 125-126) je dostatočne odôvodnený a napokon aj príkaz súdu je primerane odôvodnený a obsahuje všetky zákonné podmienky.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.